

Nosí ve dvou náušnicích
týden zázraků.
Mívá strach,
tak spěchá
a nahá jde spát
do svých bílých povlaků.

Nosí ve dvou náušnicích
krůpěj z rubínů.
Je v nich moc
a velká,
umějí tkát
vřetýnka snů všech odstínů.

Cítí na svých náušnicích
žádost všech zlodějů.
Kůže z léta,
bílá pásma má vzdát.

Dívka spící neodkvétá,
smí se krásně bát.
Sedmý div
ji leká,
tak zlodějův hmat,
předejde tím, že půjde spát.

Nosí ve dvou náušnicích
krůpěj krvavou.
Spí a bdí,
je loutkou
a malý svět má
v duhové kouli pod hlavou.

Nosí ve dvou náušnicích
průvod pouťový.
Každá tvář
je z šarád
a nemá k nim kód.
Tím o těch tvářích málo ví.

Cítí na svých náušnicích
žádost všech zlodějů.
Kůže z léta,
bílá pásma má vzdát.

Dívka spící neodkvétá,
má se krásně bát.
Sedmý div
ji leká,
tak zlodějův hmat,
předejde tím, že půjde spát.

Sedmý div
ji leká,
tak zlodějův hmat,
předejde tím, že půjde spát.

Sedmý div
ji leká,
tak zlodějův hmat,
předejde tím, že půjde spát.